

sagsområderne, og også når det gælder om vores klare signal vedrørende råstofferne i undergrunden og det, at regeringen naturligvis vedstår de aftaler, som min forgænger har indgået med det færøske landsstyre.

Det vil jeg også gerne understrege i mit svar til hr. Jóannes Eidesgaard, at jeg er glad for at bekræfte det her fra Folketingets talerstol. Jeg synes, at de ræsonnementer, hr. Jóannes Eidesgaard her anvendte, naturligvis er helt centrale, og derfor er det vigtigt, at jeg også i dag kan svare bekræftende på spørgsmålet. Regeringen vedstår sig den råstofaftale om udnyttelse af råstofferne i undergrunden, som min forgænger indgik.

Jeg skal også til hr. Óli Breckmann sige, at spørgsmålet om, hvilke sagsområder der kan forhandles og overdrages med den nuværende hjemmestyreløvs, faktisk ligger ganske klart. Der vil være en række områder, hvor der kan overdrages sagsområder, men der vil også være områder, hvor der ikke kan ske en overdragelse. Det er der redegjort for. Og der vil endelig være områder, hvor vi har et sammenstød med grundlovens § 19. Det er der også omhyggeligt redegjort for.

Hr. Jann Sjursen var inde på, om vi med regeringens linje lagde op til at tvinge Færøerne til en bestemt retning. Det er jeg ked af at hr. Jann Sjursen har fået som indtryk. Det er bestemt ikke sigtet. Jeg er meget glad for og meget enig i det synspunkt, som hr. Peter Duetoft fremlagde. Det skal foregå værdigt, men det er til syvende og sidst også det færøske landsstyre, Lagtinget, det færøske folk selv, der vælger, hvilken retning man ønsker i fremtiden mellem Færøerne og Danmark, og det er det, hele regeringens forhandlingsgrundlag er tilrettelagt ud fra, vil jeg sige til hr. Jann Sjursen.

Skulle der komme nye ønsker fra det færøske landsstyre og politiske liv, jamen så vil vi også være parate til at forhandle nye linjer. Så der er ikke noget pres fra dansk side. Der er en klar enighed, som også hr. Jann Sjursen var inde på, om, at vi helst ser, at vi kan videreføre vores rigsfællesskab i en moderne og en ny udgave, som jo også indebærer – sagt i mit svar til hr. Jóannes Eidesgaard – en beredvillighed til at diskutere, hvordan en selvstyrereform i givet fald kan se ud.

Der synes jeg, at vi for regeringens vedkommende skal lytte meget til, hvad der er af ønsker fra det færøske politiske livs side. Jeg ved, at et af de emner, der optager meget i det færøske po-

litiske liv, er spørgsmålet om uigenkaldelighed. Kan der findes en orden, hvor vi kan sige med rette, at det, der én gang er overdraget til Lagtinget, ikke kan tages tilbage? Dertil er svaret, at det er min klare overbevisning, at sådan en orden kan findes, også med det resultat, at vi kan meddele det til FN's medlemslande, og der er en lang række andre procedurer, vi kan sætte i gang, som gør, at vi på det felt, som jeg meget vel forstår, kan give et bekræftende svar. Det kræver omhyggelighed i forberedelserne, og at det er gennemvurderet, men jeg tror, vi kan nå et sådant mål, hvis det er et ønske fra færøsk side.

Jeg vil også gerne bekræfte spørgsmålet om den 1-årige forhandling, når det gælder bloktilskuddet. Det vil være et absolut grundlag for de kommende drøftelser om bloktilskuddet.

Lad mig slutte med at udtrykke tak for støtten til fru Ulla Tørnæs fra Venstre og til hr. Per Stig Møller fra Det Konservative Folkeparti, som jeg synes på udmærket vis understregede betydningen af grundlovens § 19 og dermed også betydningen af, at grundloven ikke forhindrer Færøernes udtrædelse af rigsfællesskabet, hvis Færøerne ønsker det. Der ligger en ganske klar procedure, som forudsætter en tilslutning både på Færøerne og i det danske Folketing, men der er altså ikke tale om en forhindring. Jeg er glad for, at den klargøring fra hr. Per Stig Møller også blev markeret i dag.

Til hr. Jes Lunde fra SF: også her noterede jeg mig en tilslutning til linjen.

Til hr. Niels Helveg Petersen vil jeg også gerne sige tak for opbakningen og fællesskabet omkring forhandlingslinjen.

Så vil jeg til fru Kirsten Jacobsen egentlig erklære mig grundlæggende enig i, at vi skal passe voldsomt på med retorikken og prøve at være så direkte og så konkrete i forhold til hinanden som overhovedet muligt. Men der er én ting, som ligger mig meget på sinde: Fra starten har vi sagt, at det færøske folk selv bestemmer udviklingsretningen mellem Færøerne og Danmark, og det ønsker jeg igen at fastholde som min grundlæggende konklusion her til sidst.

Jeg ser frem til gode og nyttige forhandlinger. Jeg kan nævne her på falderebet til hr. Óli Breckmanns og til hr. Jóannes Eidesgaards orientering og til Folketingets i øvrigt, at allerede den 14. maj, tror jeg, finder det første møde sted mellem den danske erhvervsminister, hr. Ole Stavad, og hans kollega fra det færøske landsstyre, og det vil være forhandlinger om Skibstilsynet. Komplexerede forhandlinger vil jeg sige, men for-